

เคล็ดลับสู่การที่จะยังหนุ่มสาวอยู่เสมอมีความสุข* > *4 ประการ>

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

เรื่องจริงจาก ม.Stanford > >

- > > *วันแรกที่พวกเราเริ่มการเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น*> >
- > > *อาจารย์ของเราได้เข้ามาแนะนำตัว*> >
- > > *และบอกให้พวกเราทำความรู้จักกับคนอื่นๆ ที่เราไม่รู้จักมาก่อน*>
- > >
- > > *ผมยืนขึ้นแล้วมองไปรอบๆ และมีมือๆ หนึ่ง เอื้อมมาจับบ่าของผม* >
- > >
- > > *ผมหันไปพบกับหญิงชราร่างเล็ก ผิวหนังเหี่ยวแห้ง ที่ส่งรอยยิ้มอันเป็นประกายมาให้ผม> > *
- > > *รอยยิ้มนั้นทำให้เธอดูสดใสอย่างยิ่ง*> > >
- > > *หญิงชราคนนั้นกล่าวขึ้นว่า> >
- > > *'สวัสดิ์ รูปหล่อ > ฉันชื่อโรส อายุแปดสิบเจ็ดแล้ว > มาให้ฉันกอดสักทีสิ'*>
- > >
- > > *ผมหัวเราะกับท่าทางของเธอ > และตอบอย่างร่าเริงว่า*> >
- > > *'แน่นอน ได้สิครับ ' > แล้วเธอก็กอดผมอย่างแรง > ผมถามเธอว่า* > >
- > > *'ทำไมคุณถึงมาเรียนมหาวิทยาลัย เอาตอนที่อายุน้อยและไร้เดียงสาอย่างนี้ละ.. > '*
- > >

> > *เธอตอบด้วยเสียงปนหัวเราะว่า > 'ฉันมหาสาามีรอยๆ ที่ฉันจะได้แต่งงานด้วย
แล้วมีลูกสักสองสามคน... > ' * >

> > > *ผมขี้ดจังหวะเธอ โดยถามว่า 'ไม่เอาครับ. ถามจริงๆ ' > ผมสงสัยจริงๆ> ว่า >
อะไรทำให้เธอมาเรียนที่นี้ตอนนี้อายุขนาดนี้ > และเธอตอบว่า *>

> > *ฉันฝันมานานแล้ว ว่าฉันจะได้ปริญญา > และตอนนี้ ฉันก็กำลังจะได้ปริญญาที่ฉันฝัน*>

> > >

> *หลังเลิกเรียนวิชานั้น > เราเดินไปที่อาคารสโมสรนักศึกษาด้วยกัน>

> และนั่งกินชอคโกแลตปั้นด้วยกัน > เรากลายเป็นเพื่อนกันในทันที> > *

> >

> > *ตลอดสามเดือนหลังจากนั้น > เราจะออกจากชั้นเรียนพร้อมกัน > >

> และจะไปนั่งคุยกันไม่หยุด > ผมนั้นประหลาดใจเสมอเมื่อได้ฟัง

> 'ยานเวลา' ลำนี้ แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์ของเธอให้กับผม*>

> >

> *ตลอดปีนั้น โรสได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยของเรา > >

> และเธอนั่นจะเป็นเพื่อนได้กับทุกคนในทุกที่ที่เธอไป เธอรักที่จะแต่งตัวดี ๆ > *>

> >

> *และดื่มด่ำอยู่กับความสนใจ ที่นักศึกษาคนอื่นๆ มีให้กับเธอ >

<<เธอได้ใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ เมื่อถึงตอนสิ้นสุดภาคการศึกษา > >

> เราได้เชิญโรสให้มาพูดที่งานเลี้ยงของทีมนฟุตบอลของเรา*> >

> >

> *ผมไม่เคยลืมเลยว่า เธอได้สอนอะไรให้กับเรา >

... พิธีกรแนะนำตัวเธอ และเธอก็เดินขึ้นมาที่แท่น > *>

> >

> *ตอนที่เธอกำลังเตรียมตัวที่จะพูดตามที่เธอตั้งใจนั้น* >

> >

> > *เธอทำการ์ดที่บันทึกเรื่องที่จะพูดตกพื้น เธอทั้งอาย ทั้งประหม่า*> >

> > *แต่เธอโน้มตัวเข้าหาไมโครโฟนแล้วบอกว่า*> >

> > *ขอโทษด้วยนะ ที่ฉันซุ่มซำม > ฉันเลิกกินเบียร์มาตั้งนานแล้ว*> >

> >

> *แต่วิสกี้พวกนี้มันแรงจริงๆ... ฉันคงจะเอาบทของฉัน*>

> >

> > มาเรียงใหม่ไม่ทันแล้วฉันก็คงได้แค่บอกเรื่องที่คุณรู้ให้กับพวกคุณก็แล้วกัน> > >

> >

> *พวกเราทุกคนหัวเราะกันท้องคึดท้องแข็ง ตอนที่เธอเริ่มต้นว่า* > >

> > > *'พวกเราทุกคนนั้น ไม่ได้หยุดเล่นเพราะเราแก่หรือ > แต่เราแก่เพราะว่าเราหยุดเล่น>

> *>

> > *ที่จริงแล้วมี ...เคล็ดลับสู่การที่ยังหนุ่มสาวอยู่เสมอมีความสุข*> > >

> > *และประสบความสำเร็จอยู่* > *4 ประการ* >

> >

*1) พวกคุณจะต้องหัวเราะ และมีเรื่องสนุกๆ ขำขันทุกวัน

2) พวกคุณจะต้องมีความฝัน เมื่อไรก็ตามที่คุณสูญเสียความฝันของคุณไป > คุณจะตายมีคนมากมายที่ยังเดินไป > เดินมาอยู่ทุกๆที่ตายไปแล้วและไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าตายไปแล้ว..>

> > >

*3) การที่คุณ 'แก่ขึ้น' กับ 'เติบโตขึ้น' นั้นมันต่างกันมาก

> ถ้าคุณอายุสิบเก้า แล้วนอนอยู่บนเตียงเฉยๆ > ปีหนึ่ง

และไม่ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเลย ตลอดทั้งปี > คุณก็จะอายุยี่สิบ* >

> >

> > *ถ้าฉันอายุแปดสิบเจ็ด แล้วนอนเฉยๆ > ไม่ทำอะไรเลยตลอดทั้งปี
ฉันก็จะอายุแปดสิบแปด >

ทุกๆ คนนั้นจะแก่ขึ้นทั้งนั้น > ไม่จำเป็นต้องอาศัยความสามารถอะไรเลย*>

> > *ประเด็นของการเติบโตขึ้นนั้นอยู่ที่การแสวงหาโอกาสในการเปลี่ยนแปลง*

*4) อย่างที่อะไรไว้ให้เสียใจภายหลัง คนสูงอายุส่วนใหญ่ นั่น >
ไม่เสียใจกับสิ่งที่ได้ทำลงไปแล้ว แต่มักจะเสียใจกับสิ่งที่ยังไม่ได้ทำ > *

> >

> *คนที่กลัวความตายนั้น มีแต่คนที่ยังมีสิ่งที่ต้องเสียใจค้างอยู่ > '* >

> >

> *เธอจบการพูดของเธอด้วยการร้องเพลง* > *'The Rose' > อย่างกล้าหาญ*>

> >

> *และเธอได้แนะนำให้พวกเราทุกคนศึกษาเนื้อร้องของเพลงนั้นและเอาความหมายเหล่านั้นมา>

> ใ้กับชีวิตประจำวันของพวกเรา > * >

> >

> *เมื่อสิ้นปีการศึกษานั้น โรสได้รับปริญญาที่เธอได้เริ่มฝันไว้เมื่อนานมาแล้ว*>

> >

> > *หนึ่งสัปดาห์หลังจบการศึกษา โรสจากไปอย่างสงบ*> >

> >

> *เธอนอนหลับไปและไม่ตื่นขึ้นอีกเลย*>

> > > *นักศึกษากว่าสองพันคนไปร่วมพิธีศพของเธอ เพื่อแสดงความเคารพ ต่อหญิงชราผู้วิเศษ*> >

> >

> *ผู้ได้สอนให้พวกเขาได้รู้ ด้วยการทำให้เห็นเป็นตัวอย่างว่า> >

.....ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่จะเป็นทุกสิ่งที่คุณสามารถเป็นได้* >

> >

> > *เมื่อคุณอ่านเรื่องนี้จบลง > กรุณาส่ง> >
คำแนะนำอันดีเยี่ยมนี้ต่อไปให้กับเพื่อนและครอบครัวของคุณ > พวกเขาอาจจะชอบมัน *>

> >

> > *เรื่องราวเหล่านี้ส่งต่อกันมาเพื่อระลึกถึงหญิงชราที่ชื่อ > โรส*>

> *จงจำไว้ว่า*> >

> > *'การแกว้ขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้*> > > >
แต่การเติบโตขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่เราเลือกได้> > > > *เราอยู่ได้ด้วยสิ่งที่เราได้รับ
แต่เราจะมีชีวิตอยู่เพราะสิ่งที่เราให้ไป'*> >